

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/222/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5909200471
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5909200471.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobcov: 1/ Doc. MUDr. C. A., CSc., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., ul. E. č. X, zastúpená splnomocneným zástupcom žalobcom 2/, 2/ Ing. Z. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., ul. E. č. X, proti žalovanému: HOREZZA, a.s., so sídlom Piešťany, ul. Teplická č. 81, IČO: 36 280 127, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. KRALOVENSKÝ, s.r.o., so sídlom Ružomberok, ul. Dončova č. 9/1445, IČO: 36 857 483, o zaplatenie sumy 16.087,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/29/2009-951 zo dňa 17. júla 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobkyni 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 9C/29/2009-951 zo dňa 17.07.2019 žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobkyni 1/ v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalobkyňa 1/ povinná zaplatiť vo výške stanovenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok. Žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi 2/ v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalobca 2/ povinný zaplatiť vo výške stanovenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenu súdu dňa 12.02.2009 sa žalobcovia 1/ a 2/ pôvodne domáhali, aby súd žalovanému (v čase podania žaloby spoločnosti Vojenská zotavovňa a hotel Smrekovica, a.s., Smrekovica č. 44/6, Ružomberok, IČO: 36 691 712; predmetná spoločnosť od 01.07.2013 v dôsledku zlúčenia zanikla s tým, že právnym nástupcom predmetnej spoločnosti sa stala spoločnosť Vojenské zdravotnícke zariadenia, a.s. so sídlom Teplická č. 81, 921 01 Piešťany, IČO: 36 280 127, ktorá od 21.09.2013 zmenila obchodné meno na HOREZZA, a.s.) povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 5.715,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.715,- eur od 14.01.2009 až do zaplatenia a odo dňa podania žaloby sumu 238,13 eur mesačne až do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania a žalobcovi 2/ sumu 5.715,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.715,- eur od 14.01.2009 až do zaplatenia, a odo dňa podania žaloby sumu 238,13 eur mesačne až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Naposledy podaním zo dňa 11.03.2010 navrhli žalobcovia 1/ a 2/ pripustiť zmenu žaloby tak, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 8.043,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6.111,37 eur od 05.09.2008 až do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 1.932,18 eur od 24.03.2009 (pozn. t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému) až do zaplatenia a nahradiť jej trovy

konania a žalobcovi 2/ sumu 8.043,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6.111,37 eur od 05.09.2008 až do zaplataenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 1.932,18 eur od 24.03.2009 (pozn. t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému) až do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Súd uznesením č. k. 9C/29/2019-272 zo dňa 26.03.2010 návrh na pripustenie zmeny žaloby zo dňa 11.03.2010 v navrhnutom znení pripustil.

Podaním zo dňa 15.06.2011 navrhol žalovaný prerušiť konanie v prejednávacom spore podľa § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie vedené pod sp. zn. 6C/24/2011, predmetom ktorého bolo určenie vlastníckeho práva k pozemku parcela KNC č. 15681, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.905 m², zapísaného na LV č. XX pre k. ú. P. Uznesením č. k. 9C/29/2009-400 zo dňa 16.06.2011 súd konanie v prejednávacom spore prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 6C/24/2011. Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 súd určil, že Slovenská republika, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky je výlučným vlastníkom parcely reg. C, zapísanej na LV č. XX, vedenom pre obec Ružomberok, k. ú. P. ako pozemok parcela č. 15681 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1905 m² na žalovaných 1/ a 2/ (pozn. v prejednávacom spore žalobcov 1/ a 2/), každý v podiele 1-ica. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom č. k. 8Co/634/2014-343 zo dňa 29.06.2015 rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 potvrdil. Dovolanie žalovaných 1/ a 2/ (v prejednávacom spore žalobcov 1/ a 2/) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/24/2014 zo dňa 29.06.2015 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Cdo/1193/2015 zo dňa 24.05.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 18.07.2016, odmietol.

Na návrh žalobcov 1/ a 2/ na prerušenie konania do právoplatného skončenia správneho konania vedeného na Okresnom úrade Ružomberok pod sp. zn. OÚ-RK-PO-2017/008298-002/13N, v ktorom sa žalobcovia 1/ a 2/, ako aj ďalšie dotknuté osoby domáhali navrátenia vlastníctva okrem iných aj k pozemku parcela KNC č. 15681, súd konanie v prejednávacom spore uznesením č. k. 9C/29/2009-871 zo dňa 15.08.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.09.2018, prerušil, nakoľko v predmetnom správnom konaní bola riešená otázka navrátenia vlastníctva k pozemku parcela KNC č. 15681. Súd mal z rozhodnutia Okresného úradu Ružomberok, pozemkový a lesný odbor č. k. 2R 1-2008/001558/13N zo dňa 26.07.2018 preukázané, že žalobcom 1/ a 2/ a ďalším žiadateľom nebolo navrátené vlastníctvo k predmetnému pozemku a ani im nebolo priznané právo na náhradu k pozemkom. Predmetné rozhodnutie Okresného úradu Ružomberok, pozemkového a lesného odboru bolo rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odborom opravných prostriedkov č. OU-ZA-OOP6-2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018 potvrdené, keď odvolanie oprávnených osôb bolo zamietnuté. Keďže konanie vedené Okresným úradom Ružomberok, ktorého predmetom bolo navrátenie vlastníctva žalobcov a ďalších žiadateľov okrem iných aj k pozemku parcela KN C č. 15681, bolo právoplatne skončené, súd v súlade s § 165 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ pokračoval v konaní i bez návrhu, keď o pokračovaní v konaní v súlade s ustálenou súdnou praxou nevydával osobitné uznesenie. V tomto smere sa odvolával na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/721/2015-518 zo dňa 30.12.2015 týkajúce sa obdobnej otázky. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že konanie v prejednávacom spore bolo prerušené do skončenia správneho konania o navrátenie vlastníctva k dotknutým pozemkom, z čoho a contrario jednoznačne vyplýva, že po právoplatnosti rozhodnutia vydaného v správnom konaní došlo v zmysle § 165 ods. 1 C. s. p. k splneniu podmienok na pokračovanie v prejednávacom spore bez potreby vydania osobitného rozhodnutia o pokračovaní v konaní.

V súlade s § 180 C. s. p. súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne 1/, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v zmysle zákonnej fikcie podľa § 106 ods. 1 písm. a/ C. s. p., ako aj v neprítomnosti žalobcu 2/ (súčasne splnomocneného zástupcu žalobkyne 1/), ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, keď títo svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili. Pokiaľ svoje ospravedlnenie žalobcovia 1/ a 2/ odôvodnili tým, že naďalej pretrvávajú skutková podstata ustanovenia § 164 C. s. p. a je zákonnou povinnosťou súdu nepokračovať v konaní, súd sa s ich názorom ohľadne potreby vydania uznesenia o pokračovaní v konaní z už vyššie uvádzaných dôvodov nestotožnil. V tejto súvislosti navyše poukázal na to, že žalobcovia boli súdom v predvolaní na pojednávanie vyzozumení o pokračovaní v konaní v prejednávacom spore z dôvodu, že konanie správneho orgánu, do skončenia ktorého bolo konanie v prejednávacom spore prerušené, bolo rozhodnutím Okresného úradu Ružomberok, pozemkový a lesný odbor č. 2R 1-2018/001558/13N zo dňa 26.07.2018 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Žilina, č. OU-ZA-OOP6-2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018, právoplatne skončené.

Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ v priebehu konania poukazovali na to, že súd, ale aj žalovaný musí mať vedomosť, že právna vec sa týka nájmovej zmluvy (vzniknutého zákonného nájomného vzťahu predovšetkým v zmysle zák. č. 229/1991 Zb. a bezdôvodného obohacovania sa žalovaného, teda organizáciu v pôsobnosti Ministerstva obrany SR spočívajúcom v užívaní nehnuteľnosti bez zaplatenia), súd poukázal na to, že uvedené skutočnosti sú odlišnými skutkovými okolnosťami od dôvodov, od ktorých žalobcovia 1/ a 2/ odvodzujú svoje nároky v žalobe, pričom žalobcom (ak si v spore chceli uplatniť nároky na základe iných skutkových okolností) nič nebránilo podať návrh na pripustenie zmeny žaloby podľa § 140 C. s. p. z dôvodu podstatnej zmeny skutkových okolností, na základe ktorých sa domáhali zaplatenia žalovanej sumy, čo však v priebehu sporu neučinili.

Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ podaním zo dňa 09.07.2019 poukázali na to, že v súčasnosti prebiehajú až 3 konania, v ktorých sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu, a to konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/24/2018, ktorého predmetom je žaloba na obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/24/2011 z dôvodov uvedených v § 397 písm. a/, b/, c/ C. s. p. a konania vedené Krajským súdom v Žiline ako správnym súdom pod sp. zn. 31S 1/2019 a 31S 9/2019, v ktorých sa prejednáva preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov v reštitučných veciach, a preto podľa názoru žalobcov je nutné, aby konanie bolo naďalej prerušené až do právoplatného skončenia uvedených konaní, súd sa (pri absencii návrhu žalobcov na prerušenie konania v prejednávanej spore do skončenia uvedených konaní) zaoberal otázkou prerušenia konania ex offio podľa § 162 ods. 2 C. s. p., keď dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania v prejednávanej spore. Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ poukazovali na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/24/2018 o žalobe na obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 6C/24/2011, ktorého predmetom bolo určenie vlastníckeho práva k pozemku parcela KNC č. 15681, súd konštatoval, že uvedené konanie bolo právoplatne skončené a výrok právoplatného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/634/2014-343 zo dňa 29.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.09.2015, je pre strany uvedeného sporu o určenie vlastníckeho práva a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak, záväzný (§ 228 C. s. p.). Z uvedeného dôvodu potom podľa jeho názoru neobstojí námietka žalobcov 1/ a 2, že v súčasnosti prebieha konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, t.j. o žalobe na obnovu konania, keď spor medzi sporovými stranami ohľadne určenia vlastníctva k pozemku parcela KNC č. 15681 je na základe uvedených rozsudkov Okresného súdu Ružomberok a Krajského súdu v Žiline právoplatne vyriešený. Mimoriadny opravný prostriedok, žaloba na obnovu konania, nemá suspenzívne účinky, pretože jej podaním sa zo zákona neodkladá právoplatnosť ani vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, keď odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, resp. jeho právoplatnosť možno iba na návrh, ak sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 412 ods. 1 a 2 C. s. p.). Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania, nakoľko predmetom žaloby na obnovu konania nie je riešená predbežná otázka, ktorá má význam pre daný spor. Táto otázka bola právoplatným rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline vyriešená a z tohto dôvodu nemožno bez ďalšieho konštatovať, že boli naplnené podmienky prezumované § 164 C. s. p. Rovnako ani konania o správnych žalobách proti rozhodnutiu Okresného úradu Ružomberok, pozemkového a lesného odboru č. 2R 1-2018/001558/13N zo dňa 26.07.2018 a voči rozhodnutiu Okresného úradu Žilina, odboru opravných prostriedkov č. OU-ZA.OOP6-2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018, ktoré sú vedené Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 31S 1/2019 a sp. zn. 31S 9/2019 podľa názoru súdu nezakladajú dôvod na prerušenie konania do skončenia týchto konaní o správnych žalobách, keď o otázke navrátenia vlastníctva, resp. priznania práva na náhradu okrem iného k pozemku parcela KN C č. 15681, bolo príslušnými správnymi orgánmi rozhodnuté a podanie správnych žalôb nemá v zmysle § 184 a § 185 Správneho súdneho poriadku odkladný účinok. V uvedenej veci súd navyše poukázal na to, že pokiaľ mali žalobcovia 1/ a 2/ v úmysle oddialiť účinky právoplatnosti a / a vykonateľnosti rozsudkov 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 a Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/634/2014-343 zo dňa 29.06.2015, mohli spolu s podaním žaloby na obnovu konania podať návrh na odklad vykonateľnosti, resp. právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, čo však neučinili. Rovnako, ak mali žalobcovia v úmysle oddialiť účinky rozhodnutí Okresného úradu Žilina, odboru opravných prostriedkov č. OU-ZA-OOP -2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018 a Okresného úradu Ružomberok, pozemkového a lesného odboru č. 2R 1-2018/001558/13N mohli spolu s podaním správnych žalôb podať návrh na priznanie odkladného účinku správnym žalobám, čo však z pripojených správnych žalôb nevyplýva (bližšie viď § 185 Správneho súdneho poriadku). Súd sa následne v prejednávanej spore primárne zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu, a to aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, keď dospel k záveru, že títo nie sú aktívne vecne legitímovaní na podanie predmetnej žaloby, nakoľko im nesvedčí vlastnícke právo k pozemku parcela KN C č. 15681.

Pokiaľ ide o posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v prejednávanej spore, súd vychádzal z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/634/2014-343 zo dňa 29.06.2015, ktorým Okresný súd Ružomberok určil, že výlučným vlastníkom pozemku parcela registra C, zapísanej na LV č. XX vedenom pre obec Ružomberok, k. ú. P. ako pozemok parcela č. 15681 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 1.905 m² na odporcov v 1/ a 2/ rade (pozn. v prejednávanej spore žalobcov 1/ a 2/), každý v 1-ici, je Slovenská republika, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky. Keďže v spore bolo preukázané, že žalobcovia nie sú vlastníkami dotknutého pozemku, nemohol im v konaní vzniknúť nárok ako vlastníkom pozemku na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku parcela č. 15681 zo strany žalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovanie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie si súd (napriek záväznému pokynu odvolacieho súdu v uznesení č. k. 8Co/294/2009-233 zo dňa 29.12.2009) dovolil z dôvodu aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, upriamiť pozornosť na uznesenie sp. zn. 8Cdo 186/2018 zo dňa 17.06.2019. V tomto bolo konštatované: „V prípade užívania cudzieho pozemku bez právneho titulu umiestnením stavby na ňom je pasívne vecne legitimovaným skutočný vlastník stavby na cudzom pozemku, kedy k jeho obohateniu dochádza už zo samotného titulu vlastníckeho práva, ktoré zakladá jeho oprávnenie užívať stavbu... Povinnosť poskytovať náhradu vlastníkovi pozemku, na ktorom stojí stavba, stíha vlastníka stavby bez ohľadu na to, akým spôsobom realizuje svoje vlastnícke právo. Z rovnakých dôvodov nie je podstatné ani to, či prípadne komu prináša užívanie stavby zisk“. Keďže z LV č. XXXX na č. I. 17 spisu vyplýva, že vlastníkom predmetnej chaty súp. č. XX (od umiestnenia ktorej žalobcovia odvodzujú svoje nároky) je Slovenská republika, z čoho možno vyvodiť aj záver o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že priznal žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, právo na náhradu trov konania voči žalobkyni 1/ v rozsahu 100 % a rovnako právo na náhradu trov konania voči žalobcovi 2/ v rozsahu 100 %, ktoré sú mu žalobcovia 1/ a 2/ povinní zaplatiť vo výške, ktorá bude určená samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

2. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalobcovia 1/ a 2/.

V prvom rade vytykali súdu, že s poukazom na čl. 9 základných princípov C. s. p. a ust. § 123 a nasl. C. s. p. im súd odňal ako účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Žalobca 2/ poukázal na podanie zo dňa 09.07.2019 týkajúce sa aj právnej veci s trestnoprávnym rozmerom, ktorého cieľ, podstata alebo zámer, resp. účel spočíva v tom, že ním zdôraznil konštitutívnu skutočnosť v tom, že nariadené súdne pojednávanie na deň 17.07.2019 o 8.00 hod je nedôvodné, čím svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Súd na uvedené podanie, doručené mu 12.07.2019 do začiatku nariadeného pojednávania dňa 17.07.2019 o 8.00 hod. však nijak nereagoval, v dôsledku čoho sa pojednávania ani nezúčastnil, ktorého sa ale chcel zúčastniť, keby bolo dôvodné. Ak nepredpokladajú zlý úmysel, teda ak súd podanie zo dňa 09.07.2019 by iba flagrantne neodignoroval, tak mal dostatočný časový priestor až päť dní na doručenie mu jeho reakcie, či vyjadrenia, ktoré navyše je odvolaním a má vzťah k právnej veci, ktorú rieši Národná kriminálna agentúra (čo je zrejmé aj zo spisovej značky ČVS: PPZ-456/NKA-PK-ST-2019 uvedenej na predmetnom podaní). Ak už nie listom, tak e-mailom alebo aspoň telefonicky, nakoľko súd o jeho e-maile, či telefónnom čísle má vedomosť. Súd ale podaním zo dňa 09.07.2019 z pohľadu povinnosti oznámiť žalobcom 1/ a 2/, či pojednávanie v nariadený čas sa uskutoční alebo sa neuskutoční sa vôbec nezaoberal, hoci nepochybne bol povinný sa z toho pohľadu sa zaoberať. Podľa žalobcov 1/ a 2/ tento skutkový stav je v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p. relevantným odvolacím dôvodom zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Za uvedených okolností ako za okolností uvedených v mnohých ich predchádzajúcich podaniach spočívajúcich v zlomyseľnosti zákonného sudcu, je rozhodne namieste, napriek jeho nevyllúčeniu z pojednávania a rozhodovania veci predsedníčkou Okresného súdu Ružomberok, aby bolo umožnené (sudcovi) využiť zákonný inštitút vylúčenia sudcu na základe jeho oznámenia. To znamená, že sudca sám opakovane by mal podať návrh na vylúčenie jeho osoby z pojednania uvedenej veci. Žalobcom 1/ a 2/ tak neboli poskytnuté dostatočné záruky na vylúčenie akejkoľvek pochybnosti o nestrannosti. V tejto súvislosti poukázali na ust. § 50 ods. 1C. s. p.

V ďalšej časti odvolania žalobcovia 1/ a 2/ citovali niektoré body z odôvodnenia rozhodnutia (14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22). Ďalej vytykali súdu, že pri skúmaní skutkových okolností vôbec neskúmal vec v celom rozsahu. Nestotožnili sa s takým právnym záverom súdu prvého stupňa, pretože vlastnícke právo ich právneho predchodcu Z. A. nemohlo zaniknúť zápisom nezákonného a neprávoplatného rozhodnutia o vyvlastnení č. VYST/1362-1956 zo dňa 03.12.1956 aj keď to z konania sp. zn. 6C/24/2011 a rozhodnutia č. k. 8Co/634/2014-343, ktoré pripustilo po niekoľkých desaťročiach a v čase už „zmenených politických a právnych pomeroch“ zápis vlastníckeho práva k majetku na štát - Ministerstvo obrany SR, ktorý

majetok nadobudol v rozpore s právnym poriadkom, vyplýva. Súd vydal podľa nich vecne nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ktoré je rozhodnutím predčasným. Ďalej uviedli, že súd pokračovaním v konaní prinajmenej spochybňuje vlastné uznesenie č. k. 9C/29/2009-871 zo dňa 15.08.2018, z ktorého možno rozumieť, že súd bude pokračovať v konaní až po preskúmaní súdom rozhodnutia vydaného v správnom konaní. Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu oboznámením sa s listinnými dôkazmi uviedli, že takéto dôkazy zakladajú len a len pochybnosť zistenia skutkového stavu v konaní sp. zn. 6C/24/2011. Následne tieto konkretizovali a mali za to, že súd v uvedenom konaní (rozumej sp. zn. 6C/24/2011) neriešil otázku pravdivosti a hodnovernosti dôkazov predložených žalobcom (rozumej označených v konaní sp. zn. 6C/24/2011) ani otázku aktívnej legitímácie a dokazovanie uzavrel. Preto postup súdu, ktorým žiadal zodpovedať na otázku, či žalovaný trvá na návrhu na znalecké dokazovanie, je postupom, ktorým súd uplatnil vo veci (rozumej vo veci sp. zn. 6C/24/2011) arbitrárny postup namiesto toho, aby sa riadne vysporiadal s námietkou ich ako žalovaných (rozumej označených vo veci sp. zn. 6C/24/2011) o pravdivosti a hodnovernosti dôkazov predložených žalobcom, čo je v rozpore s § 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Následne žalobcovia 1/ a 2/ spochybňovali posúdenie znaleckého posudku a odborného posúdenia veci sp. zn. 6C/24/2011, pokiaľ ide o vykonávanie dôkazov ako listín. V súvislosti s uvedením preto by toto malo byť predmetom vykonania opakovaného dôveryhodného či relevantného dokazovania v prebiehajúcom súdnom konaní na obnovu konania vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 11C/24/2018, v ktorom bolo podané odvolanie proti uzneseniu č. k. 11C/24/2018-85 zo dňa 20.02.2019. Okrem toho uviedli, že k vykonanému dokazovaniu oboznámením sa s pripojeným dedičským spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6D/218/2008 a spisom Okresného súdu Ružomberok, katastrálny odbor sp. zn. V 2081/2018 súd nič neuvádza. Vo vzťahu k dedičskému spisu reagovali na konanie vo veci sp. zn. 2C/198/2015 vedenej u Okresného súdu Ružomberok a uznesenia Krajského súdu Žilina č.k. 9Co 18/2016-120 zo dňa 10.02.2016. Vo vzťahu k spisu katastrálneho odboru ohľadom prevodu vlastníckeho práva poukazovali na protiprávny prevod vlastníctva vkladovým konaním V-2439/2018 k pozemku parc. registra C č. 15681- zastavané plochy a nádvoria o výmere 1905 m2 zapísaný na LV č. XX k. ú. P.. Na tvrdenia súdu v bodoch 17. a 18. odôvodnenia rozsudku žalobcovia 1/ a 2/ uviedli text zo znenia časti IV. až VI. a VIII. odvolania proti Rozhodnutiu č. 1R 4-2018/002389/13N zo dňa 07.08.2018 v reštitučnom konaní, ide o právny záver označeného odvolania tvoriaceho neoddeliteľnú prílohu podanej žaloby na obnovu konania vo veci sp. zn. 11C/24/2018. Z obsahu je nepochybne zrejmé, že v tejto veci sa jedná o protiprávne vyvlastnenie v roku 1956, pričom vyvlastňovacie rozhodnutie č. Výst./1362/1956 zo dňa 03.12.1956 predstavuje nulitný či ničotný právny akt, ktorý právny záver nepotvrdzujú výsledky zo súdnych konaní sp. zn. 6C/24/2011 a sp. zn. 8Co/634/2014. Uvedené potvrdzuje vydané uznesenie zo dňa 19.07.2019 v konaní ČVS:PPZ-456/NKA-PK-ST-2019, ktorého obsah citovali. Preskúmajúc obsah vyvlastňovacieho rozhodnutia zo dňa 03.12.1956 zo všetkých hľadísk a sumarizujúc uvádzané skutočnosti, nemôže byť sporná otázka v tom, že rozhodnutie je protiprávnym a nezákonným, lebo práve štát zneužívajúci svoje postavenie v dome neslobody vydal v roku 1956 takýto ničotný akt a opísané konanie napĺňalo skutkovú podstatu neplatnosti právneho úkonu. K tvrdeniu súdu v bode 19. odôvodnenia rozsudku okresného súdu žalobcovia 1/ a 2/ poznamenali, že ak súd by im nebol odňal ako účastníkom konania možnosť konať pred súdom, tak zvažovali, že na súdnom pojednávaní by predložili a teda podali okrem iných vyjadrení a stanovísk týkajúcich sa tejto právnej veci aj návrh na pripustenie zmeny žaloby podľa § 140 C. s. p. z dôvodu podstatnej zmeny skutkových okolností, na základe ktorých sa domáhajú zaplataenia žalovanej sumy. K záverom súdu ohľadom konaní vo veci 31S 1/2019, 31S 9/2019 a sp. zn. 11C/24/2018 a mimoriadnych opravných prostriedkov nemajúcich za následok neodloženie právoplatnosti ani vykonateľnosti rozhodnutí namietali, že súd neuvádza, že jedným z dôvodov takého konania (podľa § 412 ods. 1, 2 C. s. p.) vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 11C/24/2018 je i trestno-právny rozmer, ktorý je subsumovaný v § 397 písm. c/ C. s. p., na ktorý sa vzťahujú dôvody hodné osobitného zreteľa aj keď nebol podaný návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Za uvedených okolností s poukazom na § 162 ods. 1 písm. a/ C. s. p. súd nemal pokračovať v konaní.

Na základe uvedených skutkových a právnych okolností žalobcovia 1/ a 2/ navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu (vrátane rozhodnutia o trovách konania) a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ust. § 164 C. s. p. vymedzuje fakultatívne prerušenie konania, pričom súd môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Okresný súd uznesením č. k. 9C/29/2009-400 zo dňa

16.06.2011 právoplatným dňa 03.10.2011 prerušil konanie až do právoplatného skončenia vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/24/2011, predmetom ktorého bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to pozemku KNC č. 15681, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1905 m², zapísaného Správou katastra Ružomberok (Okresným úradom Ružomberok, katastrálny odbor) na LV č. XX pre k. ú. P. Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 6C/24/2011 zo dňa 06.06.2014 súd rozhodol, že navrhovateľ - Slovenská republika, Ministerstvo obrany SR je výlučným vlastníkom parcely registra KNC 15681, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1905 m² zapísanej na LV č. XX vedenom pre obec k. ú. P. na odporcov 1/ a 2/ každý v podiele 1/2, t.j. žalobcov 1/ a 2/ v predmetnom konaní. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom č. k. 8Co/634/2014-343 zo dňa 29.06.2015 rozsudok Okresného súdu Ružomberok vo výroku, ktorým určil, že navrhovateľ - Slovenská republika, Ministerstvo obrany SR je výlučným vlastníkom parcely registra KNC 15681, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1905 m², zapísanej na LV č. XX, vedenom pre obec a k. ú. P. na odporcov 1/ a 2/ každý v podiele polovica potvrdil. Zároveň zmenil výrok rozsudku okresného súdu v časti týkajúcej sa trov konania a rozhodol tiež o nepriznaní náhrady trov odvolacieho konania. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.09.2015. Na základe uvedených skutočností okresný súd uznesením č. k. 9C/29/2009-501 zo dňa 23.10.2015 rozhodol, že súd pokračuje v konaní. Ďalej žalovaný poukázal, že rozhodnutím Okresného úradu Ružomberok, pozemkový a lesný odbor, č. k. 2R 1-2008/0011558/13N zo dňa 26.07.2018 bolo preukázané, že žalobcom a ďalším žiadateľom nebolo navrátené vlastníctvo k predmetnému pozemku a ani im nebolo priznané právo na náhradu k pozemkom. Predmetné rozhodnutie Okresného úradu Ružomberok, pozemkového a lesného odboru bolo rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odborom opravných prostriedkov č. OÚ-ZA-OOP6-2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018 potvrdené, keďže odvolanie oprávnených osôb bolo zamietnuté. Na základe uvedených skutočností súd vytýčil pojednávanie v tejto veci (sp. zn. 9C 29/2009) na deň 17.07.2019. Žalobcovia svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili, pričom neúčasť odôvodnili stanoviskom zo dňa 09.07.2019, doručené súdu 12.07.2019, v ktorom uviedli, že v súčasnosti prebieha na Krajskom súde v Žiline preskúmanie rozhodnutí v neskončených reštitučných veciach vedené pod sp. zn. 31S/1/2019 a 31S/9/2019 a na Okresnom súde Ružomberok konanie na obnovu konania pod sp. zn. 11C/24/2018, v ktorom bolo podané aj odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 11C/24/2018-85 zo dňa 20.02.2019, ktorým sa rozhodlo o odmietnutí žaloby na obnovu konania. Uplatnením postupu súdu podľa fakultatívneho ustanovenia § 164 C. s. p., ktorým môže súd prerušiť konanie, ak prebieha súdne alebo správne konanie, bolo v plnom rozsahu umožnené, aby sa v konaní vyriešili všetky významné skutočnosti a otázky, ktoré mali podstatný význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Podľa žalovaného prvostupňový súd správne dospel k záveru, že nie je už ďalší dôvod na základe podania žalobcov zo dňa 09.07.2019 prerušiť konanie. Považoval preto rozsudok okresného súdu za vecne správny a navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil v celom rozsahu.

4. Žalobcovia 1/ a 2/ reagovali na vyjadrenie žalovaného replikou zo dňa 30.11.2019 a to pokiaľ tento uviedol, že súd dospel k záveru, že už nie je ďalší dôvod, aby na základe podania žalobcov zo dňa 09.07.2019 prerušil konanie poukázali na bod 20. odôvodnenia rozsudku, v ktorom súd ale neuvádza, že jedným z dôvodov (hoci v označenom paragrafe ich uvádza) takéhoto konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 11C/24/2018 je i trestnoprávny rozmer, ktorý je subsumovaný v § 397 písm. C. s. p., na ktorý sa vzťahujú dôvody hodné osobitného zreteľa aj keď nebol podaný návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Za uvedených okolností s poukazom na ust. § 162 ods. 1 písm. a/ C. s. p., podľa ktorého súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený vôbec riešiť takéto konštatovanie súdu v bode 20. odôvodnenia rozsudku vôbec neobstojí. Preto konštatovanie súdu sa musí hodnotiť iba tak, že je bez právneho významu a súd nemal pokračovať v konaní. Z uvedeného tak vyplýva opak toho čo uviedol žalovaný vo vyjadrení. V ďalšej časti repliky žalobcovia poukázali na konanie Okresného súdu Ružomberok vo veci sp. zn. 6C/24/2011 a konanie na Krajskom súde v Žiline sp. zn. 8Co/634/2014 ohľadom ktorých bola podaná žaloba na pobolenie obnovy konania vedená pod sp. zn. 11C/24/2018 a ktorá je prostriedkom na nápravu, resp. odstránenie protiprávneho stavu. Záležitosť je riešená v konaní ČVS: PPZ-456/NKA-PK-ST-2019. Následne opisovali skutočnosti ohľadom nezákonnosti a rozšafného nakladania s majetkom štátu, ktoré ich presvedčujú v tom, že aj v prípade dotknutého pozemku parc. č. CKN 15681 bolo porušené právo, resp. právny poriadok. Aj z toho aspektu, či pohľadu žalobcovia zotrvali na návrhu, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok (pod ktorým je podpísaný sudca, ktorý z konania mal byť dávno vylúčený) zrušil v celom rozsahu (vrátane rozhodnutia o trovách konania) a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenými stranami sporu anou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

6. Z dôvodu, že odvolací súd bol rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcov 1/ a 2/ viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.), zaoberal sa pri posudzovaní veci iba ich tvrdeniami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré týkajú procesných podmienok (§ 161 C. s. p.).

7. Žalobcovia 1/ a 2/ v odvolaní v prvom rade vytýkali súdu, že s poukazom na čl. 9 základných princípov C. s. p. a ust. § 123 a nasl. im odňal ako účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Dôvodom je, že súd nereagoval (listom, e-mailom alebo aspoň telefonicky) na ich podanie zo dňa 09.07.2019, doručené dňa 12.07.2019 do začiatku nariadeného pojednávania dňa 17.07.2019 o 8.00 hod. v dôsledku čoho sa pojednávania ani žalobca 2/ nezúčastnil, ktorého sa ale chcel zúčastniť, keby bolo dôvodné. Uvedené podanie je navyše odvolaním a má vzťah k právnej veci, ktorú rieši Národná kriminálna agentúra (čo je zrejme aj zo spisovej značky ČVS: PPZ-456/NKA-PK-ST-2019 uvedenej na predmetnom podaní). Uvedené je preto relevantným odvolacím dôvodom v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p. zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

8. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v súlade s ust. § 180 C. s. p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne 1/, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v zmysle zákonnej fikcie podľa § 106 ods. 1 písm. a/ C. s. p., ako aj v neprítomnosti žalobcu 2/ (súčasne splnomocneného zástupcu žalobkyne 1/), ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, keď títo svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili. Pokiaľ svoje ospravedlnenie žalobcovia 1/ a 2/ odôvodnili tým, že naďalej pretrváva skutková podstata ustanovenia § 164 C. s. p. a je zákonnou povinnosťou súdu nepokračovať v konaní, súd sa s ich názorom ohľadne potreby vydania uznesenia o pokračovaní v konaní z už uvádzaných dôvodov nestotožnil. V súlade s ustálenou súdnou praxou (odvolával sa na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/721/2015-518 zo dňa 30.12.2015) nevydával osobitné uznesenie o pokračovaní v konaní. V tejto súvislosti navyše poukázal na to, že žalobcovia boli súdom v predvolaní na pojednávanie vyzozumení o pokračovaní v konaní v prejednávanom spore z dôvodu, že konanie správneho orgánu, do skončenia ktorého bolo konanie v prejednávanom spore prerušené, bolo rozhodnutím Okresného úradu Ružomberok, pozemkový a lesný odbor č. 2R 1-2018/001558/13N zo dňa 26.07.2018 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Žilina č. OU-ZA-OOP6-2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018, právoplatne skončené.

9. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávaní veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva. Medzi najzávažnejšie prípady odňatia možnosti konať pred súdom možno zaradiť situácie, keď súd rozhodoval bez nariadenia pojednávania a neboli na to splnené podmienky, ak účastníka na pojednávanie riadne nepredvolal alebo ak rozhodol bez toho, aby bola dodržaná zákonom ustanovená lehota na prípravu pojednávania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/96/2010 zo dňa 20.05.2010).

10. Odvolací súd mal z obsahu spisu zistené, že dňa 10.06.2019 bolo súdom nariadené pojednávanie na deň 17.07.2019 o 8.00 hod. Dňa 12.07.2019 došlo súdu podanie od žalobcov 1/ a 2/ (č.l. 903 spisu) zo dňa 09.07.2019 označené ako vec: Stanovisko - odvolanie proti predvolaniu na pojednávanie na deň 17.07.2019 o 8.00 hod. v právnej veci 9C/29/2009 a predloženie ďalšieho materiálu v rámci zadováženia podkladov na objasnenie skutku v konaní ČVS: PPZ-456/NKA-PK-ST-2019. Žalobcovia žiadali zrušiť pojednávanie, lebo - súd uznesením č.l. 871 spisu z 15.08.2018 prerušil konanie do právoplatného skončenia správneho konania vedeného na Okresnom úrade Ružomberok pod sp. zn. OU-RK-PLO-2017/008298-002/13N lebo nie je právoplatne skončené, - na Krajský súd v Žiline sa prejednáva preskúmanie rozhodnutí v neskončených reštitučných veciach 31S 1/2019 a 31S 9/2019, -

na Okresnom súde Ružomberok prebieha konanie na obnovu konania vo veci 11C/24/2018 a v ktorom bolo podané aj odvolanie proti uzneseniu zo dňa 20.02.2019, ktorým sa rozhodlo o odmietnutí žaloby na obnovu konania. Následne citoval ust. § 164 C. s. p. a „tieto skutkové okolnosti svedčia o tom, že naďalej prebiehajú až 3 konania, v ktorých sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Preto je podľa nášho názoru nutné, aby konanie bolo naďalej prerušené až do právoplatného skončenia uvedených konaní“. Ďalej namietali, že súd nevydal rozhodnutie a teda odignoroval zákonný inštitút rozhodovania uznesením (§ 234 C. s. p.) o pokračovaní v konaní, v ktorom súd by svoj postup musel odôvodniť, ako aj poučiť o odvolaní (§ 236 C. s. p.), ktoré možno napadnúť odvolaním (už raz okresný súd rozhodol o pokračovaní v konaní 9C/29/2009-501 zo dňa 23.10.2015). Nakoľko podľa žalobcov 1/ a 2/ pretrvávajú dôvody prerušenia konania je zákonnou povinnosťou súdu nepokračovať v konaní a tak uviedli „moja účasť na protiprávne nariadenom pojednávaní na deň 17.07.2019 nie je dôvodná a preto svoju neúčasť týmto ospravedlňujem“. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté predvolanie súdu prvého stupňa zrušil.

11. Podľa odvolacieho súdu z obsahu podania žalobcov 1/ a 2/ zo dňa 09.07.2019 v prvom rade nevyplýva, že by išlo o žiadosť o odročenie pojednávania v zmysle 183 C. s. p. keď pojednávanie môže byť odročené aj na návrh strany (z dôležitých dôvodov a keď nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť) a keď ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Z toho dôvodu nemal okresný súd povinnosť na podanie žalobcov 1/ a 2/ reagovať upovedomením. Napokon z obsahu odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že okresný súd sa podaním žalobcov 1/ a 2/ zaoberal keď ho posúdil ako podnet na prerušenie konania nakoľko títo nepodali vyslovene návrh na prerušenie konania. Zaoberal sa ním tak ex offo podľa § 162 ods. 2 C. s. p. Podľa odvolacieho súdu okresný súd zachoval správny postup keď sa podnetom na prerušenie konania zaoberal na nariadenom súdnom pojednávaní pričom nebolo jeho povinnosťou svoj postup v konaní žalobcom 1/ a 2/ vopred oznamovať. Vzhľadom na uvedené nebola týmto odňatá možnosť konať pred súdom v tom smere, že by sa nemohli ustanoviť na pojednávanie. Mylne sa domnievali, že vzhľadom na iné prebiehajúce konania pretrvávajú dôvody na prerušenie konania a preto súd nebude pokračovať v konaní a rozhodli sa preto pojednávania nezúčastniť.

12. Ďalej žalobcovia 1/ a 2/ boli názoru, že za uvádzaných okolností ako za okolností uvedených v mnohých ich predchádzajúcich podaniach spočívajúcich v zlomyseľnosti zákonného sudcu, je rozhodne namieste, napriek jeho nevyllúčeniu z prejednávania a rozhodovania veci predsedníčkou Okresného súdu Ružomberok, bolo umožnené (sudcovi) využiť zákonný inštitút vylúčenia sudcu na základe jeho oznámenia. To znamená, že sudca sám opakovane by mal podať návrh na vylúčenie jeho osoby z prejednávania uvedenej veci. Žalobcom tak neboli poskytnuté dostatočné záruky na vylúčenie akejkoľvek pochybnosti o nestrannosti.

13. Podľa odvolacieho súdu sudca môže byť z dôvodov uvedených v § 49 C. s. p (pre pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti) vylúčený buď na základe oznámenia samotného sudcu, alebo na základe námietky, ktorú vznesla v konaní strana sporu. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že v konaní bolo rozhodované o oznámení sudcu (č.l. 824 spisu) a predsedníčka Okresného súdu Ružomberok uznesením sp. zn. Spr. 7001/2018 zo dňa 16.02.2018 (č.l. 832 spisu) rozhodla, že sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9C/29/2009. Za tohto stavu bolo povinnosťou sudcu vec prejsť a rozhodnúť. Ak mali žalobcovia 1/ a 2/ pochybnosti o nezaujatosti sudcu mali možnosť uplatniť námietku zaujatosti v súlade s ust. § 52 C. s. p., ktoré zakotvuje právo strany sporu uplatniť námietku zaujatosti. Nebolo možné však súhlasiť s tým, že by sudca samotný musel opakovane podať návrh na vylúčenie jeho osoby z prejednávania uvedenej veci.

14. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcov 1/ a 2/ odvodzujúcu od nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku žalovaným bez právneho dôvodu v celom rozsahu zamietol. Dôvodom bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov 1/ a 2/ na podanie žaloby nakoľko im nesvedčí vlastnícke právo k predmetnému pozemku a to s ohľadom na rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/634/2014-343 z dňa 29.06.2015, ktorým bolo určené, že Slovenská republika, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky je výlučným vlastníkom parcely a preto im nemohol vzniknúť nárok ako vlastníkom parcely na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku.

15. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastníkom subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2004).

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, preto podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť dôvodov uvedených v jeho písomnom vyhotovení, na ktoré v podstatných bodoch odkazuje.

17. V súvislosti rozhodnutím vo veci samej žalobcovia 1/ a 2/ v odvolaní namietali hlavne postup, spôsob vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia ako i závery súdu týkajúce sa konania a rozhodnutia vo veci Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 6Co/24/2011 zo dňa 06.03.2014 a rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/634/2014-343 zo dňa 29.06.2015, ktoré považovali za vecne nesprávne a predčasné. Podľa odvolacieho súdu rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 súd určil, že Slovenská republika, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky je výlučným vlastníkom parcely reg. C, zapísanej na LV č. XX, vedenom pre obec Ružomberok, k. ú. P. ako pozemok parcela č. 15681 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1905 m² na žalovaných 1/ a 2/ (pozn. v prejednávanej spore žalobcov 1/ a 2/), každý v podiele 1-ica. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom č. k. 8Co/634/2014-343 zo dňa 29.06.2015 rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 potvrdil. Dovolanie žalovaných 1/ a 2/ (v prejednávanej spore žalobcov 1/ a 2/) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/24/2014 zo dňa 29.06.2015 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Cdo/1193/2015 zo dňa 24.05.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 18.07.2016, odmietol. Vzhľadom na uvedené nebolo dôvodným sa v tomto odvolacom konaní predmetným rozhodnutím a jeho postupom vo veci zaoberať a preto odvolací súd na namietanie žalobcov 1/ a 2/ neprihliadol.

18. Napokon žalobcovia 1/ a 2/ v odvolaní namietali nesprávne závery okresného súdu ohľadom iných konaní - sp. zn. 31S/1/2019, 31S/9/2019 a hlavne sp. zn. 11C/24/2018 týkajúceho sa návrhu na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci sp. zn. 6C/24/2011. Odvolací súd sa s právnymi závermi okresného súdu pre ktoré neboli dôvody prerušiť konania v uvedených veciach stotožnil a považoval ich správne. Navyše dodáva, že v súčasnej dobe uvedené konania boli už skončené. Pod sp. zn. 31S/1/2019 bolo vedené konanie v právnej veci žalobcu: Ing. Z. A. a spol. proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, Vysokoškolákov 8556/33B, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP6-2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018. Uznesením sp. zn. 31S/1/2019 zo dňa 31.07.2019 správny súd žalobu odmietol s tým, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.08.2019. Pod sp. zn. 31S/9/2019 sa viedlo konanie v právnej veci žalobcu: Ing. Z. A. a spol. proti žalovanému Okresný úrad Žilina, Vysokoškolákov 8556/33B, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP6-2018/039710/KUC zo dňa 25.10.2018. Uznesením sp. zn. 31S/9/2019 zo dňa 31.07.2019 správny súd žalobu odmietol s tým, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.08.2019. Pod sp. zn. 11C/24/2018 sa viedlo konanie v právnej veci žalobcov 1/ a 2/ proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo obrany SR, so sídlom Bratislava, Kutuzovova 8, o obnovu konania. Okresný súd Ružomberok uznesením č. k. 11C/24/2018-85 zo dňa 20.02.2019 odmietol žalobcu žalobcov na obnovu konania vedeného na tamomšom súde pod sp. zn. 6C/24/2011

doručenú tamojšiemu súdu dňa 20.09.2018. Proti predmetnému uzneseniu bolo podané odvolanie zo strany žalobcov. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 10Co/130/2018 zo dňa 30.04.2020 uznesenie okresného súdu potvrdil. V čase rozhodnutia tejto preskúmvanej veci rozhodnutie nebolo písomne vyhotovené.

19. Vzhľadom na uvedené námietky, ktoré žalobcovia 1/ a 2/ uviedli v odvolaní v rámci uplatnených odvolacích dôvodov, nie sú podľa odvolacieho súdu spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu žalovaného v spore (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.), odvolaním vyslovene nespochybnujúceho, ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni 1/ a voči žalobcovi 2/ v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).